

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie zażalenia pełnomocnika T. G. na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Zielonej Górze z dnia 16 lutego 2024 r., sygn. akt [...]

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 lipca 2024 r., wystąpienia Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu

o przekazanie sprawy zażalenia pełnomocnika T. G. na postanowienie Prokuratury Okręgowej w Zielonej Górze z dnia 19 marca 2024 r., wydane w sprawie 3033-4 Ds. 51.2023-1, o odmowie wszczęcia śledztwa na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Środzie Śląskiej**

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu wpłynęło zażalenie pełnomocnika T. G. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Zielonej Górze z dnia 19 marca 2024 r. wydane w sprawie [...], o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień przez prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

Pełnomocnik skarżącego wniósł o przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Postanowieniem z dnia 9 maja 2024 r., VIII Kp 370/24, Sąd Rejonowy Poznań

Stare Miasto w Poznaniu wystąpił do Sądu Najwyższego na podstawie art. 37 k.p.k. o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Uzasadniając to postanowienia Sąd wskazał, że uzasadnione jest ono tym, że osobą podejrzaną w tym postępowaniu jest prokurator pełniący swoją funkcję w prokuraturze współpracującej z sądem właściwym do rozpoznania sprawy. Powołał się przy tym na orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu jest zasadny.

Zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem Sądu Najwyższego, wykładnia art. 37 k.p.k. nie może być rozszerzająca, a nadużywanie art. 37 k.p.k. mogłoby prowadzić do podważenia zaufania do niezależności sądów i bezstronności sędziów. Niemniej jednak instytucja przewidziana w art. 37 k.p.k. powinna znaleźć zastosowanie w sytuacjach, w których skierowanie sprawy do sądu właściwego według przepisów ogólnych godziłoby w szeroko pojętą prawidłowość rozpoznania sprawy, wpływając negatywnie na dobro wymiaru sprawiedliwości. Taka sytuacja zachodzi m.in. wówczas, gdy prokurator występujący przed tym sądem (współpracujący z tym sądem) jest uczestnikiem postępowania, w którym ten sąd ma orzekać. Przekazanie w takiej sytuacji sprawy innemu sądowi równorzędnemu stanowi przejaw dbałości o dobro wymiaru sprawiedliwości, jakim jest z jednej strony efektywność postępowania (zaistniałe wyłączenia poszczególnych sędziów od rozpoznania sprawy) oraz wizerunek sądu jako organu niezależnego, z którym orzekają niezawisli sędziowie, co do których nie można czynić zarzutu, iż w swojej służbie kierują się pozamerytorycznymi kryteriami. (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 22 maja 2024 r., I KO 31/24; z dnia 29 stycznia 2021 r., V KO 134/20).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

[PGW]

[ms]

